

דרכם של קריינית הרצף אל המסך רצופה בכוונות הטובות

של המנהלים

תיקנית בטלוויזיה. קרייניות-רצף כדליה מזור או תיקווה מור אינן נחשבות עד עתה כעובדות הטלוויזיה, הן עובדות על חוים מיוחדים. כשהן חולות או נעדרות מהר עבודה, אין הן מקבלות משכורת. שתיים אלו, בתוספת קרייניות-חדשות כמו כרמית גיא או דן כנר, המשמשים גם כ-קרייניות-רצף, מספקות בהחלט את כל הדי-רשות של הטלוויזיה הישראלית למיקצוע

קריינית אביבה מידגטר
שורת הבמאי

עם היתה הדוגמנות במרכז חלומי תיה של הצעירה הישראלית הממוצת. אחריכך היה זה מקצוע הדיילת, שהפך לשיא המאוויים. היום השתנו כבר מושגי הוזהר לגבי נערות ישראל. אין דבר מושך יותר, זוהר יותר ומלהיב יותר לגבי צעירי רה ישראלית מאשר להופיע בטלוויזיה. לא כשחקנית, גם לא כקריינית סתם. מעמד של קריינית-רצף, המופיעה רק למשך שניות מועטות על המסך הקטן בין תוכנית לתוכנית, הוא מספיק בהחלט. די בו כדי להפוך נערה רגילה ל"אלילה". ומה ש-קרה לדליה מזור הוא דוגמא מובהקת לכך.

לתפקיד, היתה צריכה לשלם סכום של 50 ל"י, דמי-הרשמה שלא יוחזרו אף אם לא תימצא מתאימה לקורס ההכשרה והה-כנה לתפקיד קריינית-הרצף. ואומנם, רק 125 מתוך 600 הפונות נמצאו ראיות להז-מנה לראיון ולמיבחן מוקדם. אלו טיפחו ודאי בליבן תיקוות לפני המיבחן, ולא-חרי. הן לא העלו על דעתן שכימעט לאף אחת מהן לא היה סיכוי לזכות בתפקיד הניכסף.

לקורס ההכשרה לתפקיד קריינית-הרצף הוזמנו רק 11 איש, מהם שבע נערות. ומ-תוך השבע הללו — חמש היו קשורות

קרייניות הפרוטוקציה

בצורה זו אחרת לרשות השידור או ל-אנשיה. מתוך 600 המבקשות היו רק שתיים ללא קשרים וללא פרוטקציה בטלוויזיה, שהגיעו לקורס מפני — כפי שהתבטא ה-שבת אחד מאנשי הטלוויזיה — "הן היו כל-כך טובות שאי-אפשר היה שלא לקחת אותן".

משום כך לא היה זה פלא שכאשר פיר-סמה רשות השידור מודעות גדולות, הן מעל גבי מסך הטלוויזיה והן באמצעות העיתונות, על בקשת מועמדים לקרייני-רצף לטלוויזיה, ניראה הדבר ואלמוניות י-ש-ראליות רבות כ"שאנס של החיים".

כ-600 איש נענו למודעות, הגישו את מועמדותם לתפקיד המרתק של הקראת לוח המישורים מעל גבי המסך הקטן, או ההכרזה על שידורו של פסוקי-שליחם. הרוב הגדול של הפונים היו נערות שרקמו בחשאי חלומות כיצד תהפוך אותן ה-ט-לוויזיה בן לילה מאפורות ואלמוניות, ל-זוהרות ומפורסמות. שכל בית ישראל נועי-צים בהן עיניים ערב-ערב.

כל מי שרצתה להגיש את מועמדותה

מועדות מבנים

המועמד העדין של קריינית-רצף, ש-הוא המצאה כימעט בילעדית של ה-טלוויזיה הישראלית, אינו אפילו מישרה

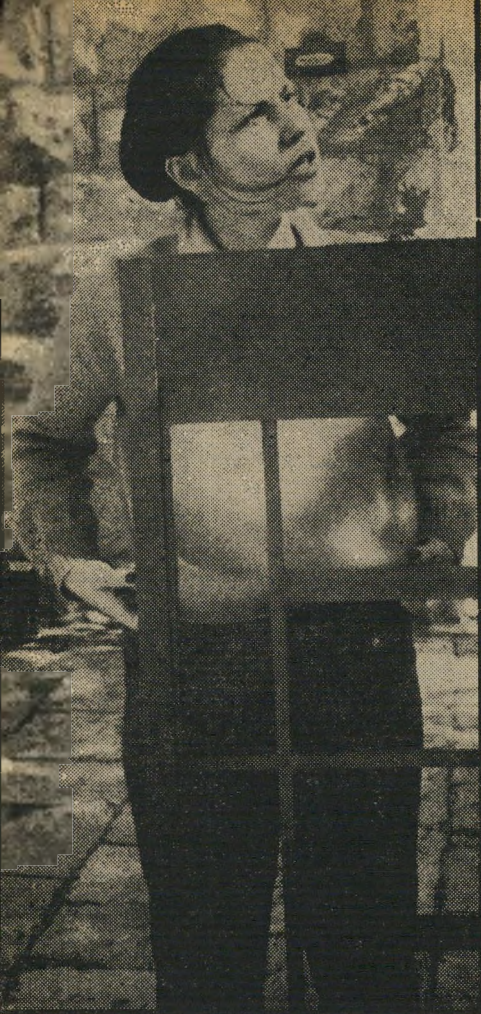
קריינית ברוריה זמרון
מזכירת המנהל

מבוקש זה. מדוע אם כן הכריזה הטלוויזיה על בקשת מועמדים לתפקיד, הוזמנה 125 מהם לראיונות אישיים, ועורכת עתה קורס לתריסר, כאילו מדובר לפחות בתפקיד מנכ"ל הטלוויזיה, ולא במישרה שבמיקרה הטוב ביותר יתווספו אליה שלושה אנשים? מדוע בכלל היה צורך בהצגה הגדולה של פתיחת האפשרות להופיע כקריינית-רצף בפני כל הרוצה בכך, כאשר אלו שיקבלו

ירושלים, הרי ענף הנסיעות לחו"ל הוא ללא ספק המשוכלל והמפותח ביותר. לתרומות פיקטיביות. ביולי 1972 אישרה מוזכרות מועצת פועלי-ירושלים נסיעות לחו"ל של שתי קבוצות ספורטאים של הפועל ירושלים. אושר כי קבוצת הכדורגל של האגודה, בליווי נציג מוזכרות מוצת-המועלים וחבר מוזכרות הפועל, יסעו לחו"ל כביקור גומי לין אצל קבוצת כדורגל גרמנית שהתארח

ירושלים. אבל דו"ח הביקורת הקטלני, שהיה בו כדי להאיר את המתרחש מי-אחורי-הקלעים של האגודה, יכול היה להסביר גם לאוהדי קבוצת הכדורגל של האגודה, איך קרה שקבוצתם התרדדה. דו"ח מבקר ההסתדרות היה דו"ח מסכם על הנסיעות שערכו קבוצות הכדורגל והכדורסל של האגודה לחו"ל בשנת 1972. הוא הצביע על כך כי מכל ענפי הספורט בהם מתעסקים ספורטאים באגודת הפועל

שלים. היא גרמה לכך שקבוצת הכדורגל שלה, תרדד מצמרת הליגה הלאומית ל-תחתיתה. אבל מצד שני היא הייתה על אחת השערות הגדולות שאיימו להכתים את שם האגודה. בדיוק כאשר פרצה המליחמה פורסמו מימצאיו של דו"ח ביקורת מיוחד שנערך על-ידי מבקר ההסתדרות. מובן שנוכח מה שאירע לא היה לאיש פנאי להתעסק עם מחזלים קטנים שהתגלו באגודה כמו הפועל

קריינית אירית סטיבנסון
אשת האחראי

את התפקיד נבחרו כבר מראש. עוד לפני תחילת הקורס?

התשובה על שאלות אלה טמונה במע-רכת-היחסים העדינה והמורכבת בקרב עובדי הטלוויזיה עצמם. ומעשה שהיה, כך היה, יום אחד הסתבר לאנשי הטלוויזיה כי נוצר מחסור בקרייניות-רצף. תיקוות מור היתה בהריון, דליה מזור התחתנה, ואיש לא העלה בדעתו אפשרות להתחיל בהק-רנת תוכניות, כנהוג בתחנות טלוויזיה מי-כובדות ותיקות בעולם, ללא הודעתו הי-מוקדמת של קריינית-רצף, או הועלתה הי-הצעה להצניח לתפקיד את ברוריה זמרון, מזכירתו של המנהל.

קורס למוזכרת המנכ"ל

ברוריה היא צעירה בלונדית, סטרי-דנטית לפסיכולוגיה שנה שלישית בי-אוניברסיטה בירושלים, המשמשת בשעות אחר-הצהריים כמוזכרתו האישית של הי-מנכ"ל, ארנון צוקרמן. אבל היא עבדה בי-טלוויזיה עוד לפני, היתה בשעתו מוזכרתו של נקדימון רוגל. מה פיתאום לחפוף מז-כירת לקריינית?

ואו הסתבר שברוריה היא בעצם מוזכרת מתוסכלת, שחלומה האמיתי הוא להיות קריינית-רצף, לחייך אל הצופים מעל גבי המסך וללחוש להם לילה טוב בעת נעילת השידור היומי. כמו הרבה צעירות אחרות, היתה גם ברוריה מוכנה לקבל כל תפקיד בטלוויזיה, ובלבד להיות בפנים, תוך תיקוות שיום אחד יתפנה מקום, תזדמן אפר-שרות, ואז יפלו הסיכויים הגדולים ביותר בידי אלה הקרובים לצלחת.

היא לא טעתה. כאשר התעורר הצורך בי-המשך בעמוד 26

ירושלים; ואילו קבוצת הכדורסל של הי-אגודה, בצירוף אחד מאנשי מוזכרות הי-פועל, יצאו למסע תחרויות באירופה. מועצת הפועלים אישרה תקציב לנסיעתם של 23 ספורטאים ומלוים בקבוצות הכד-רגל ו-16 בקבוצת הכדורסל. אולם כי-בדיקת ועדת מבקר ההסתדרות הסתבר כי-בקבוצת הכדורגל נסעו 26 איש במקום 23 (המשך בעמוד 26)